

Tsunami-tankar

Julannandagens händelser har varit omskakande på många sätt. Så här en månad senare kan det vara på sin plats med några reflektioner.

Konstateranden:

- Det personliga lidandet kommer otaliga människor att leva med resten av sitt liv. Det handlar om förlust av anhöriga men också bearbetning av smärtsamma minnen för många.
- Den nordiska välfärden har igen krossats. ”Det rikssvenska folkhemmet” och det finska samhället har igen blivit påmint om dess sårbarhet.
- Vi gläds över offervilja som vält fram på många håll i världen.
- Vi gläds likaså över kyrkans positiva roll i eftervården. Värdet i att ha folk färdigt på plats, människor som kan språk och lokala seder kan inte överskattas. Finska Missionssällskapetets arbetare kom att göra en viktig insats.

Avslöjanden

- Det som skett visar också obönhörligt på vår själviskhet och människans grymhet. De första ”hjälparbetarna” var tydligen likplundrare. Det ryktas om barnkidnappningar och om barn som utnyttjats på hotellen.
- Varför upprördes vi inte på samma sätt när en halv miljoner människor dog i Indien? 30.000 barn dör varje dag p.g.a hunger och sjukdomar som lätt kan avhjälpas? Var orsaken till den massmediala stormen den att olycksplatsen var ett populärt och bekant resmål och att människor från de nordiska länderna drabbades?
- Händelsen visar hur vi är utlämnade åt massmedia. Under en hel väcka existerade ingenting annat i världen enligt TV-nyheterna (tidningarna har varit mera nyanserade). Plötsligt ”hände ingenting” i Irak och Mellanöstern.

Eftertanke

- Den kollektiva sorgen är stor. Massmedia har gett utrymme för den. Samtidigt undrar man om det inte ibland går till överdrifter. Politiska och kyrkliga ledare tar emot lik på flygplatsen. Den svenska flaggan omger kistorna som vid en statsbegravning. Saknas proportionerna? Skall man fortsätta på samma sätt tills alla avlidna är hemtransporterade?
- Många har frågat sig hur detta kunde och fick hända. Både med rätta och med orätta. Tanken förstår vi, samtidigt som ju det som hänt inte är något nytt. Olyckor, också sådan som vi människor inte rör för, har hänt för. Så att först nu börja kräva ”Guds avgång” är något försenat.

Kristen verklighetssyn

- Mången tycks räkna med att vår värld idag borde vara något slags paradiset där Guds vilja sker i allt. Bibelns verklighetssyn är en annan. Paradiset har funnits, men det slogs sönder på syndafallets dag. Synd, ondska, sjukdomar, och en söndrad skapelse blev följden. Vi lever idag i en värld där Gud i sin nåd upprätthåller sin skapelse men där det onda i dess olika former ständigt vill slå sönder det goda, både på det privata och samhällsplanen.
- Därför är det viktigt att hålla fram Jesu ord när han frågar om de arton som dog när ett torn rasade samman var mera syndiga än andra. Han svarar med ett klart ”nej” (Luk 13:4). Livet är sådant att här ständigt sker saker som är orättvisa och meningslösa. Att söka en mening i allt blir både obibliskt och makabert.

- Utan denna förståelse blir också synen på Jesu uppgift svår att förstå. Han kom för att göra om intet djävulens gärningar. Han kom med shalom, med Guds rike in i en söndrad värld. Så lär han också sina lärjungar att be att Guds vilja skall ske och att göra Guds vilja, därför att den inte alltid sker på denna jord.

Framtiden

- Det vi har sett, kommer vi av allt att döma att få uppleva ännu mera av i framtiden. Vetenskapsmännen försöker få oss att förstå att vårt sätt att spy ut avgaser i atmosfären förr eller senare slår tillbaka. Växthuseffekten leder till att livet på Tellus kommer i olag. Smältande ismassor, ändrade väderleksförhållanden kan få sådana konsekvenser som vi inte kan ana oss till. Bibeln talar om ökad oordning i samhälle och tillvaron, personliga profetior som kristna fått världen över understryker samma sak.
- Det tycks också finnas någon koppling, hur den riktigt ser ut vet väl ingen, mellan den andliga nersmutsningen och den yttre. Redan profeterna Jeremia och Hosea utropade att naturen kommit i olag på grund av folkets brott mot Guds goda vilja. Är Guds dom detta att han tar sin goda hand ifrån oss och låter oss löpa linan ut i vår ondska?
- När vi citerar Jesu ord om tornbygget måste vi därför också läsa vidare i texten. Jesus fortsätter efter att ha sagt att de som omkom inte var större syndare än andra: ”Men om ni inte omvänder er, kommer ni alla att gå under på samma sätt.”

Lärdomar

* Guds allmakt innebär inte allorsak, d.v.s. att Gud är orsak till allt som sker. Guds allmakt ser vi framförallt i att han blivit en av oss, människa och gått i närkamp med ondskan in i korsdöden. Därför lider alltid han mest när sådant som tsunami händer. Må därför det som skett hjälpa oss till en ökad insikt om livets sårbarhet, om vikten av att ha något som håller när livet vacklar. Må det leda till att vi har uthållighet i hjälpanDET i dess olika former och må Jesu ord om att vända om till honom, som är god och vårt slutliga hopp, ljuda klart i vår kyrka och våra församlingar.

* Jesu ankomst, det stora shalom, dagen då olyckorna definitivt är borta, närmar sig.